

tilpasse reglerne med henblik på at imødegå handlinger af spekulativ karakter.

Ændringerne i modellen sigter på at hindre, at landmænd, som var producenter af oksekød i referenceperioden, men som siden har solgt eller bortforpagtet deres jord, opnår store ekstrafortjenester. Det har derfor været hensigten at neutralisere de urimelige økonomiske fordele som landmænd, der var ved at forlade eller allerede havde forladt erhvervet, havde mulighed for at opnå. Samtidig har det været en forudsætning, at der ikke måtte opstå store, pludselige indtægststab med uoverskuelige konsekvenser for den enkelte. Det har også været væsentligt at sikre oksekødsproduktionen mod en alt for voldsom påvirkning. Derfor opretholdes en vis koblet støtte til handyr.

Med hensyn til de etisk problematiske transporter af levende kalve til f.eks. Holland vil udviklingen blive nøje overvåget, og skulle der opstå problemer som følge af denne beslutning, vil der blive grebet ind.

For at afbøde de urimelige fortjenester, der kan opstå i forbindelse med reduktion af landbrugsarealet, eller hvis ophørte landmænd genetablerer sig, kan man indføre toldning på ekstrafortjenesten.

Det løser imidlertid ikke hele problemet, idet salg og bortforpagtning af arealer efter den 15. maj 2004 samt arealreduktioner som følge af udløbne forpagtningsaftaler ikke kan toldes. Her har vi så et problem.

Det er derfor besluttet at tilpasse modellen for gennemførelsen af reformen i Danmark på følgende måde: Ekstrafortjenester toldes. Det betyder, at der allerede i 2005 foretages den størst mulige inddragelse af tillægspræmier over et vist niveau i forhold til de reduktioner af arealet, som en landmand har foretaget gennem salg eller bortforpagtning senest pr. 15. maj 2004. De inddragne beløb tilfalder den nationale reserve – altså den, som jo bliver beskrevet i selve reformen – og anvendes efter de gældende regler.

Kl. 9.10

36 pct. af de afkoblede præmier i oksekødssektoren regionaliseres fortsat fra 2005. Tillægspræmien for oksekød reduceres med 9 procentpoint om året i perioden 2009-2012 og fordeles på hele arealet i form af en forøgelse af basisstøtten.

I samme periode øges støtten til vedvarende græs, således at alle arealer i 2012 får samme ba-

sisstøtte pr. hektar. Der opretholdes herefter en tillægspræmie for oksekød på 28 pct.

Danmark arbejder fortsat i EU for at ændre rådsforordningen, således at den maksimale støtte pr. hektar nedsættes væsentligt.

Disse ændringer løser i det væsentlige problemerne. Samtidig sikrer vi, at der ikke er landmænd, der skal gå fra hus og hjem. Hertil kommer, at det er dyreetisk forsvarligt, idet konsekvensen ikke bliver aflivning eller storstilet transport alene med kalve til andre lande.

Alt i alt vil ændringerne kun have begrænset økonomisk effekt på kvægsektoren, og der vil være tilstrækkelig tid til, at sektoren får mulighed for at gennemføre de tilpasninger, som måtte blive nødvendige. På den måde har vi sikret, at man undgår de utilsigtede svagheder forbundet med modellen for reformens gennemførelse i Danmark.

Forhandling

Jens Peter Verner (S):

Jeg vil gerne starte med at takke fødevareministeren for besvarelsen og gennemgå lidt af forløbet, idet vi jo ikke alene har set på, hvad der er passeret, men også på, hvordan fremtiden så ser ud.

Det var jo sådan, at regeringen den 6. juni 2003 forud for de afgørende drøftelser i EU's Ministerråd søgte et forhandlingsmandat i Europaudvalget. Det forhandlingsmandat fik støtte af regeringspartierne og Dansk Folkeparti, og så kunne regeringen drage til Bruxelles og indgå en aftale om EU's landbrugsreform. Den blev indgået. Der er ikke nogen som helst tvivl om efter den debat, der har været, at den også blev indgået efter aftale med Dansk Landbrug, der har været til drøftelser og forhandlinger.

Regeringen implementerede herefter aftalen, også med støtte fra Dansk Folkeparti. Aftalens grundlag var fuldt belyst ved indgåelsen, og det var det så vel via bilag i Europaudvalget som via en ganske fyldig omtale i dagspressen.

Det var altså med fuldt åbne øjne, at regeringen gik ind og lavede en aftale, der havde den konsekvens, at landmænd nu kunne få EU-støtte, ikke kun mens de var aktive i produktionen, men også efter at produktionen mere eller mindre var ophørt, ligesom støtten kunne gå i arv. Der ligger jo svar på, at sådan var tilstanden.

Det er usympatisk, at en regering indgår en aftale af den karakter. Det er ufatteligt, at en re-